

Tüki aja pärast tuli neile vastu salk naisi, kes arsti juurde läksid lastele rõugeid panema.

„No vaata kurjategijaid!“ hakkasid naised juba eemalt hurjutama. „Meil igaühel koorem kanda ja käime jala, nemad, kaks meest, üheainsa hobuse seljas! Mis te vaesest loomast vaevate!“

„Eks ma ütle ikka!“ siunas vana Ants, kui naised olid mööda jõudnud. „Täna polegi õigust, naised kah pahandavad. Vaadaku oma laste järele, mis neil teekäijatega asja on!“

„Aga siiski,“ ütles ta natukese aja pärast, „neil võib ka õigus olla. Poeg, astume mõlemad maha, võtame hobuse käe kõrvale ja lähme siis! Saab näha, mis inimestel siis veel öelda on.“